

100523 Pingstdagen Ylva Rundberg

I torsdags kväll då dundrade det över Örebro och blixtrar slungades över himmelen. Det var inget som någon kunde missa och i samma sekund som vattnet slutade komma i samma försande mängd som vanligt ur kranen var ett självklart samtalsämne bildat. För mig som just då fanns på facebook blev väldigt snart varse om att det inte bara var min kran som sinade utan fler delade med öde. En snackis hade startat. Så lätt bara naturen visar sin kraft så överväldigas vi människor av kraften i det.

Hur var det då den där gången för 2000 år sen om några timmar utan vatten i kran kan bli en snackis. För alla tecken på att åskan var i annalkande hade vi ju fått, den tryckande värmen så vinden och sen började det regna. Men trots naturens tydliga förvarningar såg jag många springa i regnet utan varken jacka eller paraply, en av dem var jag.

Men då den där första pingstdagen, när dånet nog var betydligt större än ett reguljärt åskoväder och lågorna inte handlade om blixtrar på himmelen utan eldslågor på huvudet. Då måste lärjungarna blivit allt förvånade för de hade ju inte som vi fått varningssignaler, tecken på vad som skulle hända? Jo nog lika tydliga som de vi fick innan åskvädret. Men lika lite som jag tog med mig jacka och paraply efter två dagar med åska i luften, lika lite hade de haft förstånd att tyda tecknarna, som de fått. För det var ju om detta som profeten Joel pratat om redan minst 600 år tidigare, snacka om att få förvarning. Och det är det här Jesus gång på gång berättat att när han försvinner ska de skicka en hjälpare. Den som vi känner som den helige Anden. En låga, en vind och en duva är tre symboler vi använder för anden.

En låga – inte konstigt för det är så den uppenbarade sig den första pingstdagen, men det är lätt att förvandla den lågan till en liten skir ljuslåga, men det är eld det handlar om. Anden är kraftfull i dess närhet händer saker.

En vind ja det är så anden allra första gången uppenbarar sig. När världen var ny gick en vind över den nya skapelsen, för att blåsa liv. Och också här är det lätt att tänka den som en mild havsbris, så kan det vara, så var det när Gud talade till Elia, men det kan också vara på helt andra sätt. En vind som byter riktning på våra liv, som tvingar oss att slå på livets seglats. En vind som blåser liv, en vind som kan ge oss vind i seglarna kraft att gå.

En duva, det var så Anden uppenbarade sig över Jesus när han döptes i Jordan, som en guds budbärare. Och vi känner igen duvan som den som bär budskapet. Brevduvan tid är förbi, men ändå en tydlig bild av en av Andens funktioner, den som förmedlar budskapet från Gud till oss. Så var det Noa fick budskapet om att Gud låtit vattnet sjunka undan och det är så vi gärna symboliserar budskapet om fred.

Denna så mångfacetterade del av Gud guds tredje person som tillsammans med Fadern och Sonen utgör vår treenige Gud. Om Anden kan jag prata länge och mycket, men ska bespara er lite av det. Men vill ändå få er att släppa bilden av en lite skir låga en stilla bris och inse att anden är så mycket kraftfullare än så. Denna som är given till oss som hjälp och stöd. En gång när vi döps ber vi om att den helige anden skall

uppfylla oss och efter den dagen får vi be om och om igen att anden ska göra sig påmind i oss att vi hör dess röst känner dess eld och kan förstå i vilken riktning som den vill blåsa oss.

Så idag när vi är samlade till konfirmation är jag övertygad om att Anden på vägen fram till idag och blåst, knuffat och puffat lite på dessa ungdomar för att de ska stå här. Här på sin konfirmationsdag får vi påminnas om den gåvan de fått i dopet och med egna ord bekräfta att de vill försöka leva i den tron med anden hjälp. Så därför kommer de idag tända sina dopljus på nytt, nu 'är det ingen fadder, präst eller annan vuxen som gör det åt dem utan de själva. Och precis som vi får be för dem i dopet ber vi för dem i dag och smörjer dem med olja, ett tecken på bönen.

Så kära konfirmander. Jag hoppas att elden ska brinna i er, att vinden skall blåsa er rätt och att ni får ta emot duvor med budskap från Gud.

Vi tackar Gud för den här tiden vi fått dela med er, och hoppas att få se er många många gånger till. Vart och när i framtiden vet vi inte för ingen vet vart Andens vind kommer föra er, men de närmaste åren hoppas vi få se er just här i församlingen mitt.

Och ni andra vuxna och barn som inte konfirmeras idag även på er blåser anden vind, men för att fånga in den måste vi spänna upp seglen och försöka känna från vilket håll det blåser och var den vill föra er!